

Nr 174.

Av herr **Nilsson, Bror**, om utfärdande av en förordning därom att hästs ålder skall vara offentligt känd och angiven,

Hästens värde bestämmes till icke ringa del av hans ålder. Denna kan genom aktgivande på tändernas ställning och slitytor med någorlunda bestämdhet avgöras intill dess hästen är omkring 15 år gammal. Många hästar, särskilt av nordsvensk och varmblodig ras, kunna uppnå en betydligt högre ålder. Det vore såväl då som tidigare av betydelse att hästens ålder exakt kunde angivas. Mycket skoj vid köp och byten med gamla hästar kunde därigenom förhindras, vilket ur djurskyddssynpunkt vore att rekommendera. Visserligen torde numera det övervägande antalet lantbrukare icke släppa ut sina gamla utslitna hästar på den allmänna marknaden, men några göra det och detta förhållande jämte den reda och ordning det skulle medföra vid all värdering och handel med hästar motiverar enligt min mening sådana åtgärder från det allmännas sida, att hästens ålder alltid bestämt skulle kunna angivas.

Stambokförda hästars ålder är känd därigenom att stambokscertifikatet upptager hästens födelsedag och år jämte en sådan beskrivning av hästens kön, färg och tecken samt mått, att någon förväxling mellan i certifikatet angivna häst och annan häst är hart när omöjlig. Första urkunden vid stambokföringen är språngsedeln och därpå antecknat födelsebevis. Särkerligen födas här i landet mycket få hästar efter mödrar för vilkas betäckning icke språngsedel utfärdats. Hingstbesiktningstvång förefinnes som bekant sedan åtskilliga år tillbaka.

För denna saks genomförande kunde man alltså välja tvenne vägar. Den ena vore att låta språngsedel med påtecknat födelsebevis jämte en noggrann beskrivning av kön, färg och tecken samt anteckning om mått på mankhöjden åtfölja hästen under hela hans levnad, den andra att på något lämpligt sätt märka hästen med hans födelseår. Vilkendera av dessa metoder som vore den enklaste och bästa att utföra kunde lantbruksstyrelsen eller veterinärhögskolan säkerligen avgöra.

Med stöd av det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Konungen anhålla om utfärdandet av förordning därom att hästs ålder skall vara offentligt känd och angiven.

Stockholm den 23 januari 1946.

B. A. Nilsson.